

[Finansministeren.]

i sommeren og efteråret 1950 i forventning om højere afgifter. Jeg kan i denne forbindelse anføre, at den forbrugsstigning, der fandt sted i 1949—50, var så betydelig, at medens der i året 1948 blev afgiftsberigtiget ca. 24 mill. kg, var tallet i 1950 oppe på 30 mill. kg, altså en stigning på ca. 25 pct. på to år. Det er i virkeligheden noget, som var ude af kontakt med de virkelige økonomiske forhold her i landet. Jeg finder anledning til at understrege, at trods afgiftsforhøjelsen og nedgangen er forbruget i juli kvartal dette år større, end det var i juli kvartal 1948. Det er altså ikke rimeligt at sammenligne med tallene for 1950, som var unormale.

Hertil kommer, at en del af forbrugsnedgangen utvivlsomt skyldes helt andre årsager end den pågældende afgift. Jeg tænker navnlig på den store stigning i råstofpriserne. Det har, ikke mindst i vor valutasisituation, sin interesse at notere, at ganske vist var importen af kakaobønner — det fornemste råstof — i de tre første kvartaler af dette år ca. 20 pct. mindre end i samme tidsrum i 1949 — jeg springer 1950 over som et unormalt år —, men det beløb, som blev givet ud til denne import, var 50 pct. større, end det var i samme periode i 1949. Vi har altså til dette dog ikke særlig nødvendige råstof anvendt 50 pct. mere fremmed valuta, end vi gjorde i den tilsvarende periode for to år siden, da vor valutastilling var betydelig bedre. Det kommer af, at kakaobønnerne internationalt er steget til over det dobbelte. Jeg vil altså konkludere, at en stor del af den forbrugsnedgang, der har fundet sted, skyldes andre forhold end den pågældende afgift. Forøvrigt har denne afgift ligesom alle de andre skatter, vi indførte i fjor, haft til formål at begrænse forbruget i nogen grad, og derfor må det anses for naturligt, at denne afgift sammen med prisstigningen har virket i retning af en vis forbrugsbegrænsning.

Må jeg endelig sige et par ord om arbejdsløsheden. Forholdet er det, at branchen trak en hel del folk til sig under den stærke forbrugsstigning i 1950. Disse folk er nu for en stor del gået ud af branchen igen, og arbejdsløsheden var ved slutningen af september måned kun ca. 4½ pct., medens den i 1939 i samme branche var 19 pct. Jeg finder, at henvisningen til arbejdsløshed er misvisende. Iøvrigt kommer denne lov jo til behandling i løbet af få måneder, idet den ligesom de andre love om forbrugsafgifter udløber den 31. marts.

Karl M. Andersen: Jeg takker den højtærede finansminister for svaret. Jeg kan kun dertil sige, at forhøjelsen af omsætningsafgiften af chokolade- og sukkervarer i hvert fald ikke har været til gavn for konfektbranchen, og jeg mener derfor, der kunne være grund til at overveje, om den skal opretholdes. Jeg takker den højtærede finansminister for den sidste del af hans svar, der gik ud på, at dette spørgsmål vil blive taget op igen til foråret, når loven udløber; så håber vi, at denne forhøjelse falder bort igen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring af lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde.

Valgt blev: *Smørum, Victor Gram, Poul Hansen (Kalundborg), Rasmus Hansen, Per Hækkerup, Frode Jakobsen, M. Larsen, Arnth Jensen, Heick, Ladefoged, Carsten Raft, Hans Hansen (Baagø), Karl Olsen, Johs. Christiansen og Kjeldgaard Iversen.*

Man gik derefter til:

Eventuelt: tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 463 af 30. november 1948 om udbyttebegrænsning m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1147).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Denne sag kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Aksel Larsen: Som jeg tidligere har betonet, er mit parti af den opfattelse, at kapitalisternes udbytte i høj grad kunne tåle at blive begrænset, og vi vil ikke have noget imod at lovgive herom. Vi er imidlertid klar over, at den lov, man her vil forlænge, rent praktisk ikke er noget værd. Den er ikke andet end, hvad man i populært sprog kal-